

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.
Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:
főutca, 328-ik szám alatt,
az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény,
valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre . . . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 „
Negyedévre . . . . . 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten
és Bécsben, G. L. Danbe m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DIJ:
háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös
hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitvány minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adtnak. — Bérmentetlen
levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

A Sárosmegye területén létező ingatlan javak érték-forgalmának telekkönyvi statisztikája az 1879-ik évről.

Közlő: Sztankay László.

Jelen lap hasábjain volt szerencsém a tavali január 25-én megjelent 4-ik számban a „Sárosmegye területén létező ingatlan javak érték-forgalmának statisztikai adatait 1878-ik évről“ a tisztelt s érdeklőt olvasó közönséggel a nyilvánosság terén közölni.

Azóta elviharzott fejünk felett egy inséges év; fájdalom! a tapasztalás, még pedig a sötét tapasztalás egy évvel gazdagabb lett ugyan, de mi, mi ismét csak rohamosan haladtunk az általános elszegényedés felé a múlt évben is.

Nem vádolom közvetlen megyénk értelmeseit és érdemes lakosságát, mert hiszen ezen általános szegényedés okozói legalább a múlt évben nem magunk valánk; az Istenség, a beláthatatlan végzet sújtó keze nehezedett mi reánk elannyira, hogy kivéve az árvizek által sújtott vidékeket — senkit sem e hazában úgy!

„Jól esik az embernek saját meggyőződését másokkal is közölni“ — ugymond Göthe; és én szívesen megragadom ismét az illédelmes alkalmat, hogy a tényadatok tudománya — a statisztika — terén 1879-ik évben gyűjtött adataimat köztudomásra hozzam.

A Sárosmegye területén lévő eperjesi, bártfai és szebeni telekkönyvi hatóságok 1879-ik évi statisztikájának mérlege a következő számtani mennyiséget mutatja:

Birtokbani változás.

Szerződések által	1010330 frt 31 kr
Végrehajtás által	46330 „ 33 „
Hagyatéki beszavatozás következtében	554338 „ 25 „
összesen:	1610998 fr 89 kr
Kötelezvények és közokiratok alapján bekebelezett	745565 frt 77 1/4 kr
Végrehajtás utáni bekebelezés által	115689 „ 97 1/2 „
összesen:	861255 frt 74 3/4 kr

Terhektől felszabadítások:

Kitáblázások vagy kikebelezések által	386476 frt 10 1/2 kr
Már betáblázott összegek átruházása vagyis engedmény által	28210 „ 45 1/2 „
összesen:	414686 frt 56 kr

Jövedelem:

Bélyegeken, melyek a telekkönyvi kérvények azok mellékletei s telekkönyvi kivonatok kiadásánál használtak fel, ugy nemkülönben a betáblázási összegek utáni 3/8% bélyeg illeték	16743 frt 45 kr
összesen:	16743 frt 45 kr

Az eredményt a kimutatott számtételekből levonni nem nehéz; szegényedtünk vagyonban, tökében, értékben és hitelben; már pedig az igazságszolgáltatás keretein belül csakugyan áll a hitelnek fontossága is.

A nemesi szabad birtok ugy, mint a felszabadított urbéri birtok ez idén az inség szülte kényszerű adósságszinálás folytán nem marad más teendőnk hátra, — mint sopánkodás — helyett viszonyaink erőinktől telhetőleg segíteni, vessük le az álarcot, s sose mutassunk többet a rideg valónál s ha 10 frt belépti díjjal arangirozott bált olvasunk, tegyük ad acta a meghívót, s csendes szobánkban ülve rágódjunk a takarékoság üres mogyoróján.

Bár Junius azt mondja: hogy a népek virágzása és romlása oly szoros összefüggésben áll kormányaikkal, hogy valamely miniszterium érdemeinek megítélésére csak a nép helyzetét kell vizsgálat alá vennünk; mindazonáltal a múlt évben az inség — melyet a mostoha időjárás teremtett, leginkább volt az ok, hogy többet tábláztunk be,

s hogy a komoly könyörtelen bukás örvényével vagyunk fenyegetve.

Kormányunk igyekszik ugyan inséges állapotaink telhetőleg segíteni, de az államnak is kimerültek pénzforszási, így még is csak a legszigorubb takarékoság és a még megmaradt magánhitel igénybevétele menthet meg minket a végpusztulástól.

A sors előkelő nevelő, de egyuttal nagyon drága, s így jövőre nézve ismét csak azt hangoztathatom „okuljunk multunk gyászeseményein.“

Miután hazánk lakosságának fenntartó létényezője leginkább a természeti gazdaság felvirágzásában rejlik, melynek főbiztosítékát a telekkönyvek képezik, a telekkönyvi valóságok tudása minden gondolkodó honpolgárra nézve kétszeres érdekel és értékkel bír. Alig van kivált nálunk más oly magánjogi intézmény, mely az állampolgárok valamennyi osztályának érdekeit oly sűrűn érintené, mint a telekkönyv, mert bizonyára nem csekély előny jár a gyors és biztos igazság-szolgáltatásra a hitel szilárdítására s általában az anyagi jólét gyarapítására a telekkönyveknek jó és biztos vezetése s a viszonyoknak beható megfigyelése, ha mindazokat impracticus, munkát szaporító, s a gyors menet akadályozó kimutatások s rendeletek nem gátolnák; ezen indokok ösztönöztek, hogy e lapok tisztelt olvasó közönségével megismertsem telekkönyvi érték-forgalmának tavali állapotát.

Megemlítem még, hogy telekkönyveink hazánkban 66 törvényszék és 102 járásbíró által kezeltetnek s hogy átlag 11^{90/100} mérföldre és 29,282 lakosra esik egy telekkönyvi hatóság.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A hangoknak harmoniája elváhalatlan társa a mennyből eredt költésnek.
Kölcssey.

Salzburg halhatatlan nagy fia születésnapjának ez évi megünneplésére az eperjesi Széchenyi-kör zene- és képzőművészeti szakválasztmányja által a hó 27-re rendezett zeneestély fényes sikerrel és egész az elnemferhetőség nagy számu hallgatóság előtt ment végbe. Élő bizonyossága, hogy közművelődési körünk, melynek előbb létesülését, aztán fennállása lehetőségét sokan kétségbe vonták s egyre részvéthianyból bekövetkező feloszlását jóslgatták, — in partibus infidelium is napról napra nagyobb hódításokat tesz s a művészet iránt minden körben élénk érdeklődést ébresztett.

A kör helyiségeinek ünnepi kivilágítása mellett az emelvény felett jó acélmetszetben Mozart arcképe díszesen megkoszoruzva volt látható. A szakválasztmány elnöke dr. Mosánszky Győző által találó jellemzéssel ez alkalomra írt, és szellemesen előadott életrajz élénken emlékeztette a hallgatóságot az ünnepeltnek életében előfordult nevezetesebb eseményekre, azon rendkívüli feltűnésre, melyet már gyermekkorában kiváló tehetsége általánban keltett, kiemelve Mozart örökfrisseségű zenekölteményei s művészi működésének az egész zenevilágban korszakot képezett jelentőségét s maradó becsét, mely érdekes felolvasást a közönség mindvégig feszült figyelemmel kísért s megtapsolt, s kegyeletes hangulatba hozva hallgatta a következett hangversenyt, mely Mozartnak Hazslinszky Ágoston, Janovitz Adolf, Hirschmann Ferenc és az időközben súlyosan megbetegedett, de mint örömmel közölni lehet, már ma veszélyen kívül lévő Majernyik Kálmán helyett Wimmer József által előadott G-dur vonó négyesével vette kezdetét.

Mindég igen nagy sulyt fektettünk egy vonó négyes megalakítására, mert a műzlistét az képes leginkább fejleszteni s idővel egy zenekar létesítését lehetővé tenni, — annál nagyobb örömmel említjük fel tehát, hogy miután azt oly tehetséges erőkből összehozni sikerült az ez alkalommal előadása is valóságos élvezetet nyújtott a zeneköltöknök, s világos, a főgondolatokat a zeneköltemény egyes részeit tisztán kiemelő játéka által viharos tapsra indította a közönséget.

A kör dalegylete által énekelt kardal Mo-

zart „Zauberflöte“ című dalművéből is annyira tetszett, hogy Hirschmann derék karmesterünk annak ismétlésére felkérte, kénytelen volt egy részt újabb előadásra juttatni.

Makoviczky Gizella kisasszony, ki Mozart C-moll ábránd s szonátáját játszotta, művészi előadása által oly élvezetet nyújtott, milyenben itt csak ritkán van alkalmunk részeseülni, mert a lángszellemű zeneköltő e tavaszi illatu zenéje szellemes felfogást, megfelelő gyengéd kezelést igényel. Szép volt tehát hallani, hogy mily finom árnyalással jutott a kisasszony előadásánál minden gondolat, zenemondat, rim vagy phrasis kifejezésre, s játékának azt a benyomást tettük, hogy felértett s átértett szépségeket közöl a hallgatókkal s az ábránd adagiojánál alig gyanított, mely ügyességet és erőt fog az allegronal kifejtetni. — Szünni nem akaró tetszésnyilatkozatok követték ez élvezetes előadást.

A hangverseny Mozart D-moll négyesének Andante és Menuettojával fejeztetett be, mely szinte igen tetszett s élénk tapsra indította a hallgatóságot. — Kár, hogy a kör mostani helyisége sem alkalmas ily hangversenyek rendezésére, s hiába hozatik egyik avagy másik lakás a kör számára javaslatba; Eperjesen ennek csak egy célszerű és megfelelő helyet tudunk, s ez — a városi vígadó alsó helyiségei a nagy teremmel. — Erre sokan azt fogják mondani, hogy ott a fűtés és világitás sokba fogna kerülni; de hiszen a Széchenyi-kör már eddig is oly szellemi tőkére tett szert, hogy az után több pénzt szerezhethet, mint a mennyire szüksége van, csak hagyjon fel a jótékonyágnak közvetlen anyagi segélyezés által oly mérvbeni gyakorlásával, hogy annak folytán magasabb hivatása betöltésére szükséges eszközökben hiányt szenvedni kénytelen legyen.

Pater Janus.

A Széchenyi-kör igazgató választmánya már havi rendes ülését f. hó 25-én tartotta meg, mely ülés tárgyai közül kiemelendőknek tartjuk a következőket:

A négy szakválasztmány bejelentette a folyó évre érkei képviselete céljából az igazg. választmányba beválasztott tagokat; ezek: a magyar irodalmi szakválasztmány részéről Rósenberg Samu, a zene-képző művészeti szakv. részéről Sass Bertalan, a színészeti szakv. részéről Dr. Krajzell Aurél s az idegen nyelvi és irodalmi szakv. részéről Piller József.

Jelentés tétetett a megyei inségesek javára a novemberi igaz. választmányi ülés határozata értelmében rendezett előadások anyagi eredményéről; e szerint a Széchenyi-kör három előadása a jelzett célra 666 frt. tiszta jövedelmet eredményezett.

Az egyesületnek 300 frtot felülmuló tagdíjhátralékainak behajtása iránt intézkedés történt.

Elnök bemutatta Gregus Ágost tiszteleti tag levelét, melyben megválasztásáért szívélyes köszönetet mond s egyuttal legújabb művei közül néhányat a kör könyvtára részére ajándékkul megküld.

Hazslinszky Ágost ifju zeneművésznek, városunk szülöttének februárhóban rendezendő nyilvános hangversenyeire a kör részvéte s a zongora használatá fölajánlatott.

Megállapított továbbá az évkönyv tartalma s a diszgyülés, — miként arról e külön közreteendő hivatalos jelentés utján is értesülendnek a tagok, — f. é. február hó 15-ikének d. u. harmadfel órájára, a m. alispán ur által e célra fölajánlott megyeházi nagy terembe tüzetett ki.

Végül jelentést tett a magyar irodalmi szakválasztmány a védnökünk, Szentandrassy Lajos ur kezdeményezésére folytán kitűzött pályázatok eredményéről. Ezen jelentés szerint a pályázat — fájdalom! — meddő maradt; a Széchenyi társadalmi működéséről szóló tanulmányra egy, a színház megnyitásakor szavalandó alkalmi prologra pedig két pályamű érkezett ugyan be, de az első s a prologok közül egyik igazoltatván, a hátramaradt egy prolog pedig a kitűzött feladatot meg nem oldván a szakválasztmány a pályadíjakat visszatartatni véleményezé. Ehhez képest határozott is az igazg. választmány, egyuttal abban állapotván meg, mi-

szert a pályadíjakat adományozó védnök ur be-
leegyezése esetében mindkét pályázat f. é. októ-
berhő 1-ig terjedő határidő mellett megújítandó lesz.

Levelezés.

Bártfa, 1880. január hóban.

Motto: Medice cura te ipsum!

T. szerkesztő ur! Sz. G. ur becces lapja e
hő 17-iki 3-ik számának „Levelezés” rovatában
szükségesnek találta igénytelenséggel tüze-
sebben foglalkozni. Ha valótlanok nem foglal-
tatnának ama közleményben, arra reflectálni nem
tartanám érdemesnek; de itt elkerülhetlen, hogy
e koholmányt a valóság mértékére visszavezessem.

Bevezetésül álljon az, hogy azon füzérkében,
melyről én szólottam, kivülem még F. és Z. J.
szintén rigorosumra készülő urak is részt vettek;
és hogy V. Gy. ur végzett joghallgató, — mulat-
ságaink kezdeményezője — sem mondott le ebbeli
szándékáról. Megjegyezve továbbá azt, hogy én
fiatalokról s így többes számban beszéltem: nem
szólhattam magamról, annál kevésbé állhatott pe-
dig szándékomban az, hogy magamnak dicsým-
nusokat zengedezzek.

Ez tulajdonképen a vad. És amidőn azt ko-
holmányának, valótlanak kimutattam volna, ha el
is tekintek attól, hogy kiki szavainak legjobb ér-
telmezője, egyttal kijelentem, hogy nem engedek
szavaimból sem többet, sem kevesebbet kimagya-
rázni, mint a mennyi azokban foglaltatik.

A többi handabandákra, ferdítésekre vonat-
kozólag a természetre utalok, a hol az erdei da-
losok concertjének kiegészítéséhez olykor-olykor
egy-egy vércse vijjogása, vagy egy holló káro-
gása, ép oly szükséges, mint a mennyire nem ritka,
a ferdítések illetén discantja. És malcontents epés-
kedéssel vegyült élceléseire mit is mondhatnék
egyebet, mintha Lubenberg szavait idézem: „Má-
sokat megnevetetni nem nehéz mesterség, mi-
helyest közömbös ránk nézve, vajjon élceinken
vagy rajtunk nevetnek-e. Gonyolódásaira pedig
megjegyzem, hogy rég megmondták azt, mikép a
fenségest a neveléssel csak egy lépés különíti
el. Ennek azonban nemcsak az a vonatkozása van,
hogy a fenséges túlozva neveléssé válik, hanem
egyttal az is, hogy vannak, a kik önmaguk odáig
emelkedni tehetetlenek, mindenkit magukhoz a
porba lerántani, neveléssé és gany tárgyává
tenni törekednek. A tehetetlenségnek jellemző
sajátága, hogy ereje hiányát a csufondárosnak a
gunynak köpenyével takargatni igyekszik. Érv helyett
ráfogással, a találó ismertetésre kofáskodó kifaka-
dásokkal, a tárgyilagossá kijelentés és fejtegetésre
szószátyársággal válaszol, mondom akkor, még
mielőtt számot vetett volna magával, hogy vajjon
megszóllított-e, vajjon érdemesnek találta-e va-
laki csak arra, hogy jelenlétét valahol csak észre
is vegye.

Ilyen a pöffeszkedés, a csufondároskodás! És
nagyon tévednek az ilyenek, ha azt hiszik mások-
ról, hogy ők is olyanok: Inanus omnis furere
credit ceteros.

Ezzel befejeztem volna cáfolatomat, ha Sz.
G. ur nem akart volna egyszersmind meg is lec-
kézteni. Én naivságomban eddig mindig azt hit-
tem, hogy előbb tanulni kell, ha tanítani — előbb
sokat olvasni, ha írni akarunk. — De Sz. G. ur
ugylátszik, erről másként vélekedik.

Bármily szándék vezérelte is Sz. G. urat
az ok és okozatok közötti összefüggés — és kuta-
tásban, legyen az akár az elfogultság, akár az
érdek, vagy az értelemi eljárást még inkább meg-
hamisító: rosakarát; és mint a rosza fama beszélő,
bármelyik is legyen forrása kontárkodásának, mi-

dőn megengedem, hogy a furioso Orlando szerep-
lése hálados, annyit bátran elmondhatok, hogy a
calumniare auctacter! semper aliquid haeret féle
elvek, korántsem alkalmasak arra, hogy a jour-
nalistika paripájára kapaszkodva, az írói dicsőség-
ért versenyezzünk. Mellesleg említettem ezt, és
megnyugtatól azoknak, kik netalán azon gon-
dolatra jönnének, mintha az eleuzisi titkokról és
azon kipróbált egyénekéről akarnék szólni, kiknek
megengedtetett az eleuzisi ünnepeken való rész-
vétel, egyenesen kimondom, hogy e szándék távol
áll tőlem. Én csak azokról szóltam, a kik sajtót
árulnak és juhaik sincsenek. Mert ha elolvasom a
merő invectivákkal telt közleményt, az idézett
francia közmondásoknál önkénytelenül is az tolu
agyamba, hogy bajos dolog pagát ultimot ansagolni,
— pagát nélkül. Nem-e cynicus ilyenkor azt fej-
tegetni, vajjon tanácsos-e nekem journalisticával
foglalkozni, vagy sem? Ha ezt pár évvel ezelőtt
tette volna, ugy szavait naivságnak venném, amde
ma nem vehetem egyébként, mint időjósásként,
melyből az időre vonok következtetést. — Amicus
Plato, amicus Aristoteles, sed magis amica veritas.
Azt hiszem kimutattam, mennyire távol áll a cse-
kélységet insinualó közlemény a veritástól, és
szükségtelennek látom kimutatni, mennyire nagyobb
a távolság annak szerzője és Plato vagy Aristo-
teles között.

B. T.

Különfélék.

Az inségi konyha jaoera — az I-IV. szá-
mokban közlötöken kívül — újabb adakoztak:

A közpénztárban: Az izr. nőegylet 25 ft,
Urbán A. 5 ft, Proppsr Adolf 5 ft, eperjesi ta-
karékpénztár 25 ft.

Kösch F. ivén: Eperjesi bankegylet 25 ft,
Kubinyi Emma 5 ft, Zsarnay Karolina 5 ft,
Radványi Kálmán 5 ft, Bujanovits Sándor 15 ft.

Petényi E. ivén: Kotradov M. kanonok 3-ik
részlet 10 ft, B. K. 20 ft.

Lillia B. ivén: Özv. Krieger Anna 3 ft.
Naponta többnyire gyermekekkel terhelt öz-
vegyek közt ez idő szerint kiosztatik 110—115
étadag.

Kimutatás. Az eperjesi „Széchenyi-kör” szí-
nészeti szakválasztmánya által a sárosmegyei in-
séségek javára f. hó 18-án rendezett műkedvelői
színi előadás jövedelme s kiadásairól.

I. Bevétel:

1. Kösch Frigyes ur által eladott jegyekért
237 ft 10 kr. — 2. Az előadás estélyén a pénz-
tárban befolyt 75 ft 30 kr. — 3. Felülfizettek:
a) Szinyey-Péchy Mária urhölgy 3 ft; b) Péchy
Ferencz ur 1 ft 20 kr, összesen 316 ft 60 kr.

II. Kiadások:

A színi felszerelés, világítás stb. összesen
180 ft 64 kr, mely összeg levonatván a bevétel-
ből, maradt tiszta jövedelemképen 135 ft 96 kr.,
mely összeg t. Szabó Ede szakválasztmányi einök
ur által a jelzett jótékony célra t. Péchy Zsig-
mond megyei alispán urnak átadatott.

Teörös József,
szakválasztmányi jegyző.

Necrolog. Folyó hó 27-én meghalt Soóváry
(Steirer) Antal, nyuzalmazott magy. kir. s főfőzdei
gondnok, élete 71-ik évében tudóséhlődés követ-
keztében. Béke hamvaira!

Folyó hó 28-án a halál hölgykoszorunk
egyik bájos virágát tépte le és ragadta ki az
élok sorából, Schönvizner Ilka kisasszonyt, ki
még csak 17 éves volt. Meghülés okozta kora
halálát. Legyen neki könnyű a föld pora!

TÁRCA.

Vastagh Menyhért ur, háztűznézőben.

Ki az a Vastagh Menyhért ur? — Magányzó, a
legtekintélyesebb ember X. megyében. Nem ugyan
szellemi fensőbbeség tekintet (mivel olyanall nem
bir) de testének terjedelmére nézve. Mert hát
Menyhért ur van körülbelül két mázsa negyvenhét
font, és két meg egy fél lat. (Tessék ezt kiszámi-
tani kilogrammokban.) Ilyen ember ez a Menyhért
ur! — S ki ezen kövérség gondozója? Ki lenne más,
mint Borbála asszony, pardon! — kisasszony. Róla
majd alább, először a hősről; vagy hogy ne legyen
nagyon unalmas az a sok kövérség, jobb lesz egy-
szerre végezni mindakettővel.

Menyhért ur: Borbála kisasszony:
Termete: Közép. Közép.
Arca: Mint a holdvilág. Mint a hordó fenéke.
Szeme: Ökorszem. Mint az öklöm.
Orra: Burgonya alakú. Olyan nincs.
Szája: Rengeteg. Férfőfny hosszu.
Haja: Nincs. Hiányzik.
Fogai: Rettentök. Lapát nagyságuak.
Különös ism. jelek: Csodás alak Borvirágos orr. A nagy terime.

A közlött leírás arról tanuskodik, hogy Menyh-
ért ur egészséges. Valamint Borbála k. a. is.
Ugy összeillenének! . . . Haj, de Menyhért ur nem
barátja az eszméknek, s ha Borbála k. a. előhoz
valami effélet, rögtön lármázik. Ilyenkor kész tett-
legességekre is ragadtatni magát, s ha összekapnak
ketten olyan rettentő dulakodást visznek végbe,
mintha már házasságok lennének.

Voltak Menyhért urnak titkos vágyai is. Pl. o.
egy szép, fiatal feleség, ötven holdacska, és egy
(Uram bocsá!) család . . . Vakmerő remények!
De Menyhért ur csak táplálta ezeket a vakmerő
reményeket továbbra is . . . Végre elhatározta
magát. A szomszédban (azaz, szomszéd faluban)
lakott egy ötvenholdas szép kisasszony . . . Ezt
szemelte ki magának. Borbála asszony megint rá-
kezdett a veszekedésre . . .

„Hát ezt érdemeltem! Asszonyt hozni a ház-
hoz, a ki nekem parancsoljon. Nem! ezt nem tır-
hetem . . . Hát én nem vagyok magának elég
fiatal . . . Hiszen csak ötvenhárom tavaszt éltem
még, az ur pedig már 56-ot . . . Vagy csunya
vagyok-e én? . . . Most igaz, hogy nem vagyok va-
lami vakító szépség, de van rá példa, hogy a leg-
rutább lány gyönyörű lett a házasság után. . .
Próbálja meg az ur, s meglátja milyen jó, szép,
okos asszony leszek én! Denique nem használt
semmit, Menyhért ur mégis elment más nap ház-
tűznézni.

Ott volt már a háznál. Másnap reggel kérte
a házi asszonyt, hogy holnap reggelre a rokonokat
hívják össze, igen fontos mondanivalója lesz. A
házi asszony roppant tünődött, mit akarhat Menyh-
ért ur? Magához hívta leányát Ilonkát.

„Leányom, nem tudom miért jött ide Menyh-
ért ur? Gondolkozz csak . . . Hivd be Bélát is!”
Bejött egy fiatal ember.

„Bélám, te már ugy is nemsokára családunk-
hoz fogsz tartozni, tehát beszélhetünk bizalmasan.
Tudod, hogy az asszonyok kíváncsiak . . . Mit
akarhat Menyhért ur itten minálunk?”

Közgazdaság.

Néhány szó gazdaközönségünkhöz.

A tapasztalás mutatja, hogy egyes külön álló
személyek — jóllehet a legnemesebb közérdeku
eszmék harcosaiként lépnek föl s működésüket
fáradhatlan kitartással folytatják — oly eredményt,
mely által a nagy közönség igényei is kielégítést
nyernének, vajmi ritkán képesek felmutatni. —
Nem így áll ez azon egyletek és társaságoknál, a
a melyeknél a szakértelemmel bíró közönség leg-
jelesbbjei egymással szövetezve tömörülnek egy
közös zászló alá összetett erővel haladván, s egy-
másközt megosztott anyagi áldozatokkal eltávolít-
ván mindazon akadályokat, a melyek a kitűzött
cél elérésének útjában állanak.

A szövetezés üdvös voltáról volt alkalmunk
magunknak ismét meggyőződést szerezni, a „Sá-
rosmegyei gazdasági egylet” — mult 1879. év
elején megtartott közgyűlésében, mely alkalmommal
a hosszabb évek óta alvó egylet, újból felkarolván
nemes és közérdeku hivatását, kitartó fáradozása
folytán, megyénk gazda-közönsége részére anyagi
előnyt volt képes kivívni.

Ezen anyagi előny többek közt a tűz- és jég-
biztosítási ügyletnél — háramlik magára az egy-
letre s annak tagjaira, a „Reunion Adriatica” biz-
tosító társasággal 1879. évi májushó 16-án meg-
kötött szerződés folytán, mely szerződésben az
egyletnek oly előnyök biztosítottak, a melyeket
egyes ember nem, de csakis a közérdeku előmozdi-
tására irányuló egyesületek képesek kivívni.

Feleslegesnek tartom a hivatolt szerződés
pontozatait e helyütt feltüntetni, de igenis szives
kötelességemnek tartom visszont, azon biztosító
társaságról megemlékezni, mely társaság, egyle-
tünknek — a biztosítás terén, a lehető legnagyobb
engedményeket nyújtotta volt.

A „Reunion Adriatica”, biztosító-társaság az,
mely felfogván a gazdasági egylet közérdeku cél-
ját — félretéve minden nyereszkesedési vágyat s
megelégedvén a nyereség atomjával, lehetővé
tette a gazdasági egylet minden egyes tagjának,
tetemesen leszállított biztosítási díjak mellett —
jelen mostoha idők dacára vagyonát s így létét —
csékély áldozattal megóvni; mely tette annál in-
kább érdemel elismerést, miután ajánlata a többi
biztosító-társaságok eddigi föltételei között a leg-
előnyösebb, s mert a biztosító közönségnek alkalma
nyílt nevezett társulatnál — eltekintve a kellő
vagyonni garantiától — több alkalmommal a legna-
gyobb előzékenységet s pontos leszállítást tap-
asztalni, s így a megye közönségének további
bizalmára említett társaság máris érdemessé tette
magát.

S ha tekintjük, hogy nevezett biztosító-tár-
saság, néhány havi üzleti összeköttetés után, a
biztosítási díjakból a gazdasági egyletnek nyújtott
15% s illetve 20% kedvezmény fejében az egylet pénz-
tárába 84 ft 31 krnyi összeget terjesztett be, ezen
eredményt annyival is inkább kielégítőnek fogjuk
találni, miután gazdasági egyletünk számos tagján
még ez idő szerint a biztosítás terén, más tár-
saságokkal lévén ügyleti összeköttetésben az Adria
biztosító-társaság által nyújtott kedvezményt ed-
digel nem vehették igénybe, s így tekintettel gazda-
sági egyletünknek, a biztosító-társaság iránt elvállalt
moralis lekötöttségét: mint egyedüli visszlant-
kötelezettséget, a jövőre nézve — a hol egyletünk
összes tagjai biztosításaiakkal egyedül ezen társa-
sághoz fognak folyamodni — még kielégítőbb ered-
ményt várható.

Hogy bekövetkezett tüzesetknél az „Adria”
biztosító-társaság a kár felbecsülése, s a biztosított
összeg kifizetése körül mily eljárást követ ezt

Bélát elő vette a kacagás.

„Mit akar, ha, ha, ha! . . . nőül venni Ilon-
kát . . . ha, ha, ha!”

Volt már ki nevesse. Kórusban nevettek
mind a hárman . . .

Vastagh Menyhért ur a jó vacsora után
aludni ment, s a jó reggeli után felkelt. Nagyon
kényelmesen nyújtózkodott végig az ágyon . . . El-
gondolta minő jól evett tegnap, erről visszagon-
dolt arra, hogy mi célból jött ide . . . Felkelt,
aztán levelet irt . . . Megkéri benne Ilonka kezét
. . . Aztán meggondolja, mégis jobb lenne szó-
val elvégezni a dolgot . . . Igaz, a rokonok vár-
nak . . . A levelet le akarja önten porzóval,
és zsebregyűri, de szórakozottságában tintával
önti le . . . Gyorsan letörli zsebkendőjével a
tintát az asztalról és a piszkos kendőt zsebébe teszi.

Bejövén a terembe, hol a falu „intelligentiája”
össze volt gyűlve, szörnyen megjébed, úgy hogy ve-
riték gyöngyözik homlokán — Zsebébe nyúl és a
tintás zsebkendőjével nedves arcát bemázolva oda
hajol a legközelebb álló hölgyhöz, eszeveszett za-
varában megöleli, megcsókolja s ezeket mondja:

„Kisasszony kezét kérem . . .”

Lett erre aztán egy olyan falrendítő kacaj,
minőt nem hallott még e terem . . . Volt pedig
a megcsókol, megölelt, megkért hölgy a féltékeny-
ség által ide hozott Borbála . . . Most pedig ne
csodálkozzunk, ha egyszer-másszor ütlegelik egy-
mást hisz férj és feleség.

K. T.

alkalmunk volt a legújabb időkben tapasztalni a Semsey Ervin karácson-mezei földbirtokos és Szi-nyey József, szinyei földbirtokos urak — egyetünk tagjainál — történt tüzeteknek, — s így a biz- tosító közönség nevezett társulattal ez irányban is teljesen meg lehet elégedve.

Mint hogy pedig a gazdasági egyesületünk köz- érdekű nemes céljának, a jövőre nézve csakis úgy tehet eleget, — ha megyei gazda-közönségünk ré- széről tömeges pártolást nyerend: felhívjuk ennél fogva megyénk értelmesbb földbirtokosait ezen egyesletbe való belépésre, miután sajnos, hogy itt az idő, a melyben egyesületünk egyik legnemesbb hivatásának — az inségeseken való felségelésnek — órája ütött, s az ez irányban kielégítő ered- mény különben is az együttes pártolás nagyságá- tól függ.

Törvényszéki csarnok.

1879. januárhó 29-én.

Elnök: Péchy Luezián; bírák Tahy István, Kőszeghy János, kir. ügyész: Roskoványi Ambrus, jegyzők: Czirbusz István, Tahy Mihály.

Városunk közönségét érdekelni fogja Vein- berger Mór volt eperjesi, jelenleg nyiregyházi lak- os bűnügye, ki még 1868-ik évben csőd alá ke- rülve, a törvényszék által a fent jelzett napon elíteltetett.

Mielőtt ezen ügy részletezésébe bocsájtkoz- nám, szükségesnek tartom az olvasót egy körül- ményről felvilágosítani, arról t. i. hogy mért tár- gyaltattott Veinberger Mór ügye ki még 1862-ik évben került csőd alá, csak most? — A fenálló törvényvel ellentétben álló s most már hatályon kívül levő 1840-ik évi 22. t. c. 129. §-a azt rendel- te, hogy a csőd alá kerülteknél előbb maga a csőd kérdése s az egész csőd-ügy lebonyolítandó s be- fejezendő, s csak ennek megtörténte után dönt a bűnösség kérdése felett ugyancsak maga a csőd- bíróság, s így innen van az hogy Veinberger Mór- nak a fenállott városi bíróság előtt még 1862-ik évben folyamatba tett csőd-ügyében a bűnösség kérdése a hivatolt régi törvény illető szakasza ér- telmében csak a csőd-ügy lebonyolítása után lé- vén tárgyalandó, miután a csőd-ügy a nevezett bíróságnál megakadt, s csak utolsó időben ter- jesztetett be s tárgyalattott le, csak most döntet- tet el.

A bűnügy rövid tényálladéka a következő:

Veinberger Mór azzal vádoltatott, hogy mind- ennek dacára — hogy szüleitől 17000 arnyi va- gyont örökölt termény- és gyapju-kereskedéssel foglalkozván — Eperjesen, üzletét oly szédelgően folytatta, hogy tartozási állapota alig egy-két év leforgása után 50,000 forintot te t ki.

A kölesönök felvételénél hitelezőit fondor módon ámitotta 14,000 forintot érő ingatlan birtok megvétele által saját érdekében tévutra vezette, minek eredménye volt — hogy a csőd beálltakor hitelezőit s jótállót számos ezerral megkárosította.

Az itteni törvényszék ezen eljárásáért csalás- sal párosult hamis bukás büntényének elkövetése miatt vád alá helyezte.

Ezen vádhatározat vádolt részéről feljebbez- tetvén, a kir. ítélő tábla 34488/78. sz. a. kelt vég- zésével a törvényszéki határozatot megváltoztat- ván, vádolt ellen a családi büntény vádjá miatti eljárást tényálladékk meg nem állapíthatása miatt beszüntette, s az 1840. évi XXII. törvénycikk 130. sz. a. II. b. pontja értelmében hamissággal párosult s ugyanazon törvénycikk 131. §. a. és d. pontja értelmében vétkes bukás miatt — a vád alá helyezést elrendelte.

Ezen határozat tovább feljebbezettvén, a nméltású m. kir. Curia, mint legfőbb ítélőszék 1979. évi szept. hó 29-én 6393. sz. a. kelt vég- zésével, tekintettel, hogy vádolt bejegyzett keres- kedő nem volt s így bukása az 1840. évi 22-ik t. cz. 130. §-ának II. b. pontjában jelzett hamis bukás büntényét nem is képezheti, vádoltat az 1840. évi 22. t. cz. 131. §-ának c. és d. pontja értelmében csupán vétkes bukás miatt helyezte vád alá. S így vádolt vétkes bukás miatt lévén vád alá helyezve, lassuk a végtárgyalás menetét.

Weinberger Mór kérvén vallomását felolvas- tatni, miután a jegyző által megtörtént, azt egész- ben megerősítette. — Kijelenti vallomásában, hogy számadása 16 év előtt írásba foglalva a tör- vényszéknek betérjeszvé, ma már alig képes meghatározni, hogy hitelezői, mennyiben károsul- tak. Mentségül felhozza, hogy ugy a gazdálkodás, mint külön vállalatai utolsó két évben rosszul menvén, a szerencsétlenség oly rögtönözve érte, hogy maga alig vette észre. — S bár utolsó idő- ben észre vette szenvedő állapotát, azért nem val- lott s nem mondott csődöt, mert remélte, hogy jobb év következvén be, hitelezőit kielégítheti s a bajt elháríthatja.

Szentandrassy Lajos, károsult s tanu mind- ségben megjelenvén, a vizsgálat folyamán tett val- lomását — miután az előtte felolvasatott egész terjedelmében megerősítette.

Mint a csődügy gondnoka betérjeszti a nála létező postatérítvényeket — s beváltott váltókat, esetleg szükséges hivatalos használat céljából.

Közel 6000 frttal tevő káráról, illetőleg meg- jegyzi, hogy e tekintetben — bár vádolt a vég- tárgyalás előtti napon lakásán egyezkedési szán- dékkal megjelent, kielégítve nincs.

Honner József, károsult s tanu vallomását ismételvén, kijelenti, hogy ő Weinberger Mór ré- széről, mint haszonbérbe adó — első helyen ki- elégtette s így kára nincs.

A törvényszék azon kérdésére, hogy vajlon bér tartama alatt vádoltat — nagyobb szeren- csétlenségek érték-e vagy nem, — előadja misze- rint e tekintetben vallomást tenni nem tud, meg- jegyzi azonban, hogy vádolt utolsó percig szemé- ben jómódu embernek mutatkozott.

Dunkel Károly, károsult s tanu vallomását ismételvén, kijelenti, hogy vádoltat kára tekinte- tében kiegyezett.

Alexander József, károsult s tanu, miután vallomása felolvasatott — azt egész terjedelmében megerősítette. Kára 2000 frt s ennek kamatai — erre összesen a csőd-tömegeből körülbelül 300 frtot kapott.

Előadja továbbá vallomást tevő, hogy érte- sült, miszerint vádolt Weinberger Mór — Dobay Sándor, kir. közjegyzőnél, mint vallomást tevő meghatalmazottjánál egyességi kísérletet tett, mi azonban ennek az eredménye azt nem tudja. (Vége köv.)

Eperies, den 30. Jänner.

Der rothe Faden, welcher sich durch die Geschichte unserer Nation hindurchschlingelt, ist jene Reihe von Kriegen und Kämpfen, welche dieselbe im Laufe des Jahrhunderts zu bestehen hatte.

Immer wieder mußte die Nation zum Schwert greifen, um die Grenzen seines Reiches zu wahren, den ihre Christen bedrohenden Feind zurückzudrängen und auch die Völker des Abendlandes gegen die Ein- fälle der wilden Söhne des Orients zu beschützen.

Nie war es dem Ungar gegönnt, die Früchte seiner herrlichen Waffenthaten während einer dauern- den Friedenszeit ausnützen zu können; denn kaum war der Friede hergestellt, als die Flammen des Krieges neuerdings mit Gewalt emporloderten und die volle Thakraft der Bevölkerung in Anspruch nahmen.

Unter solchen Umständen hatte das Land fast nie Zeit, sich mit den inneren Angelegenheiten, mit der Regelung der internen Zustände zu befassen. — Die Reime so mancher nothwendiger Institutionen kamen zwar inzwischen zur Blüthe, aber nur selten gelang- ten die Früchte zur Reife, weil es dem Gärtner nicht bechieden war, seine ganze Sorgfalt und Thätigkeit den Pflanzen zuzuwenden, welche ihm anvertraut wurden.

Der bewaffnete Friede, unter dessen Last Europa seufzt, ist nicht jener Friede, welcher den Völkern Se- gen und Wohlstand bringt, dieser Friede gleicht jener Windstille, jener unerträglichen Schwüle, welche den Ausbruch des Gewitters, dem Toben der Elemente unmittelbar vorangeht und welche daher dem Arbeiter wenig Lust macht, am Felde zu verbleiben und seine Arbeit fortzuführen.

Das Firmament ist nicht von der lachenden Sonne erhellt und in den Gebirgen zuckt es dann und wann wie ein Wetterleuchten, mit einem Worte, die Atmosphäre ist mit elektrischen Elementen überfüllt.

Daher kommt es, daß es mit nicht's recht fort- kommen will. So lange unter Hauptaugenmerk auf die Schärfe der Bajonette gerichtet ist, kann an ein Ge- deihen unserer Friedenswerke kaum gedacht werden; unser Geld und unsere Kraft wird noch heute — und vielleicht noch mehr als je — durch militärische Zwecke abforbirt.

Damit wollen wir keineswegs gesagt haben, daß es jetzt an der Zeit wäre unsere militärischen Kräfte abzuschwächen. Nein! — Die europäische Constellation ist gegenwärtig eine solche, daß wir daran vorläufig nicht denken dürfen. Wir können höchstens ein tiefes Bedauern fühlen, daß sich die Sache so verhält.

Wenn nun auch die Wahrung der militärischen Interessen des Landes uns ungeheure Geldopfer auf- erlegt, so dürfen wir aber andererseits doch nicht glauben, daß wir demzufolge verurtheilt wären, alles Andere, was zum Gedeihen unseres Staatswesens nothwendig ist, vorläufig gänzlich außer Acht zu lassen, sondern wir müssen im Gegentheil bestrebt sein, un- sere inneren Zustände, wenn auch mit Mühe und An- strengung nach Kräften zu fördern.

Es freut uns, daß diese Tendenz sich in unserem öffentlichen Leben endlich Bahn zu brechen beginnt.

Durch die Stuhlweissenburger Landesausstellung wurde der Impuls zu einer — wie wir hoffen er- sprießlichen — Bewegung im Interesse der heimischen Industrie gegeben.

Die Tagespresse weiß ferner zu berichten, daß die Frage der Staatspolizei sich allmählig einem ge- reiften Stadium nähert, was gewiß von hoher Wich- tigkeit ist, wenn man die zahlreichen Mängel, welche unserer jetzigen Polizei-Institution anhaften, in Be- tracht zieht.

Erfreulich ist schließlich der Antrag des genialen Abgeordneten Bela Grünwald, in welchem er der un- verzügligen Lösung einer anderen Frage — das Wort spricht und die Durchführung der Verwaltungsreform als eine jener Nothwendigkeiten bezeichnet, welche von Tag zu Tag mehr in den Vordergrund treten.

Bela Grünwald war — ehe er zum Reichstags- abgeordneten gewählt wurde — bekanntlich Vizegapan des Sohler Komitates, und hatte daher Gelegen- heit sich mit dem Wesen unserer Verwaltung auch auf dem praktischen Gebiete vollends vertraut zu machen.

Sein Antrag ist in Folge dessen der Ausfluß seiner innersten Ueberzeugung, welche Thatfachen be- ruht und gewiß zu beherzigen.

Welches Schicksal diesem Antrage beschieden ist läßt sich jetzt mit voller Bestimmtheit allerdings noch nicht sagen, so viel steht aber jetzt schon fest, daß ihm früher oder später — denn die Angelegenheit ist ohnehin nicht viel mehr, als eine Zeitfrage — die Genug- thuung der Verwirklichung der darin entwickelten Ideen werden wird.

Im Interesse unserer Schlagfertigkeit nach Aus- wärts haben wir genug gethan; es ist nun an der Zeit auch für unsere innere Schlagfertigkeit Sorge zu tragen, denn mit den Uchatus allein ist es noch lange nicht gethan.

Tagesneuigkeiten.

Von der Cultus-Gemeinde. Bei der am 25. d. M. vorgenommenen Vorstandswahl der hierortigen ir. Cultus-Gemeinde sind folgende Herren aus der Wahl- urne hervorgegangen: Hr. Dr. Leop. Glück Präses, Hr. Ign. Rosenberger Vicepräses, Dr. Dr. Deinr. Munk Schulvorstand, Hr. Ar. Horowitz Tempelvorstand und Hr. Ign. Reich Cassavorstand.

Es sind dies lauter Männer, welche Sinn für Gemeindeangelegenheiten und auch die Befähigung haben, dieselben im Geiste humaner und moderner Anschauungen zu leiten.

Wöge es ihnen nie an Ausdauer und Energie fehlen, um bei diesen schweren Zeitläuften die Ge- meinde-Institution nicht nur zu erhalten, sondern dieselben auch einer gedeihlichen Entwicklung entgegenzuführen.

Das Promenade-Concert, welches vom hiesigen löbl. Offiziers-Corps zu Gunsten der Nothleidenden am 29. d. M. veranstaltet wurde, versammelte ein zahlreiches, elegantes Publikum im großen Saale und gestaltete sich zu einem in jeder Beziehung überaus gelungenem Feste. Die aus Kaschau herübergekommene Militär-Musikkapelle des 5. Regts eröffnete die Unter- haltung mit drei präzis exekutirten Piecen, worauf sie den lieblichen Vocaccio-Walzer intonirte, dessen melo- diöse Klänge von elektrifizirender Wirkung waren und die Tanzlust zur vollen Geltung brachten. Freunde der Statistik behaupten, daß die Quadrillen von 90—90 Paaren getanzt wurden; so viel steht fest, daß die Tanzkolonnen vollzählig waren, wie nur selten. Erst das Herandämmern des Morgens machte dem Feste, dessen Arrangement ein vorzügliches war und dessen Andenken noch lange in der Erinnerung der Theil- nehmer fortleben wird, ein Ende.

Einbruchsdiebstahl. In das Geschäft des Herrn Armin Friedmann wurde vorgestern Nachts ein Ein- bruch verübt, bei welcher Gelegenheit eine beträcht- lichere Geldsumme entwendet worden sein soll.

Die Zahl der hiesigen Bettler, die aus öffent- lichen Mitteln erhalten werden, beläuft sich gegenwär- tig auf 134.

Die Tombola und Tanzunterhaltung, welche die Svárer freiw. Feuerwehr vorigen Samstag zum Vortheile der Vereinskassa und der Nothleidenden ver- anstaltete, war recht gelungen und gestaltete sich näm- lich das Tombolaspield, welches meist Surgewinnfte bot, zu einem interessanten. Getanzt wurde mit Animo.

Plandereien.

Die Bühne, auf welcher unsere wackeren Dile- tanten im Laufe der Saison so ersprießlich gewirkt haben, ist vorläufig abgetragen; der Fußboden des großen Saales ist frisch gewischt, ebenso die Schnur- bärte unserer Herrenwelt, deren Mitglieder am glatten Parquet sich herumtummeln, um die Blumen unseres reizenden Damenranzes leichtfüßig zu umschwärmen.

Man würde gar nicht glauben, daß wir noch immer so eine Fülle schöner Damen besitzen! Und doch ist dem so. Eperies hat zwar aufgehört eine selbstständige Jurisdiktion zu sein, aber das Privile- gium ist unserer Stadt geblieben, die Heimath schöner Damen zu sein und demzufolge den stolzen Titel „kö- nigliche Freistadt“ auch weiterhin beizubehalten.

Der Nothstand ist groß und wir thun Vieles zur Linderung desselben. — Die Schauspieler veran- stalteten Vorstellungen, um Geld einzunehmen und das Publikum besucht das Theater und Bälle, um sich zu zerstreuen und zu vergnügen.

Heute veranstalten wir Vorstellungen für die Nothleidenden, tanzen nicht zu unserem Vergnügen, sondern im Interesse der Nothleidenden und entwickeln Toilettenpracht und Luxus zu eben demselben Zwecke. Und es ist so recht, denn der Nothstand ist wirklich ein großer, wovon wir uns leicht überzeugen können, wenn wir einen Blick in die Volksküche thun zur Mittagzeit, wo die Vertheilung der Speisen zu ge- schehen pflegt.

Der Nothstand in unserem Comitete hat in den öffentlichen Blättern und in Folge dessen überall im Lande viel von sich reden gemacht; neuerlich machten wieder wahre Räubergeschichten, die sich angeblich hier in Eperies zugetragen haben sollen, die Kunde durch verschiedene Blätter, von wo aus sie in den Volks- mund übergingen.

Coulistengeschichten sollen Quelle der blutigsten Art zur Folge gehabt haben und es ist jedenfalls mehr als komisch, daß die gleichzeitige Abreise zweier hiesi- ger Herren nach Kaschau, welcher rein geschäftliche Motive zu Grunde lagen, Anlaß zu dem stark ver- breiteten Gerüchte gaben, die beiden Herren wären nach Kaschau abgereist, um sich dort auf die Mensur zu stellen und gegenfeitig Säbelhiebe auszutauschen, was sich, wenn es darauf ankommt, bei uns ebenso gut und noch besser thun läßt, als anderswo. — Daraus ergibt sich die Moral, daß man ja nicht die Unvor-

rkhoz.

es külön álló közérdeku működésüket eredményt, s kielégítést mutatni. — sságoknál, a zönség leg- örülnek egy ván, s egy- al eltávolít- a kitűzött

alkalmunk ni, a „Sá- t 1879. év alkalommal felkarolván fáradozása ére anyagi

üz- és jég- ra az egy- tica“ biz- 16-án meg- dásban az a melyeket k előmozdi- vinni.

szerződés enis szives n biztosító uság, egyle- legnagyobb

társaság az, érdekü cél- i vágyat s , lehetővé s tagjának, mellett — gy létét — e annál in- ata a többi zött a leg- nek alkalma ve a kellő al a legna- mitolást ta- ek további messé tette

iztosító-tár- es után, a ek nyújtott egylet pénz- ett be, ezen önek fogjuk mos tagjan n, más tár- en az Adria zményt ed- ettel gazda- ant elvállalt li viszont- l egyesületünk ezen társa- itöbb ered-

az „Adria“ biztosított követ ezt

venni Hon-

n nevettek

sora után

lt. Nagyon

on . . . El-

visszagon-

. Felkelt,

lonka ke-

enne szó-

sonok vár-

porzóval,

in tintával

ndőjével a

ebébe teszi.

lligentiaja“

y hogy ve-

nyul és a

ázolva oda

veszett za-

mondja:

adító kacaj,

Volt pedig

a féltékeny-

st pedig ne

legelik egy-

K. T'

sichtigkeit begehre, zu Zweien nach Kaschau zu reisen, da man sonst am Bahnhof von der Polizei leicht als verdächtig angehalten werden könnte.

Hat jemand ein Wimmerl auf der Nase, so lege er kein Pflaster darauf, denn in einem Kaschauer Blatte war zu lesen, daß jemandem hier die Nasen- spitze weggehauen wurde.

Mit einem Worte, man muß sich sehr in Acht nehmen, wenn man ein Eperieser ist, denn sehr leicht kann man heute „in die Zeitung“ kommen und zum Mittelpunkt von Ereignissen avanciren, denen man thatsächlich fern steht. Auf diese Art mag Pontius den Weg in's Credo gefunden haben.

Wir glauben, daß der Cycclus der Nänberge- schichten mit den leghin erschienenen Zeitungsnotizen zum Abschluß gelangt ist, umso mehr, da sich das all- gemeine Interesse jetzt wieder den Falschingsfreuden zugewendet hat. Herzensangelegenheiten und Toiletten- fragen werden in den Vordergrund treten und viel- leicht auch Gott Hymen, der schon längere Zeit keine lokalen Nachrichten aus seinem Nesselort brachte, etwas thun, womit sich Liebhaber von Combinationen werden eine Zeit lang beschäftigen können.

Prinz Carneval hat heuer wenig Aufwand ge- macht. Nach dem gelungenen vorgestrigen Kränzchen noch ein wohlthätiger Dominoball am 10. Februar und dann geht er schlafen wie es wahrscheinlich meine g. Leser thun würden, wenn ich diesen Aufsatz nicht hiemit abschloße. Ahmed.

Die in **Ofen** am 24. Jänner gehobenen Zahlen: **18, 20, 47, 81, 1.**

Die nächste Ziehung ist am 7. Feber 1880.

Die in **Prag** am 28. Jänner gehobenen Zahlen: **68, 7, 6, 41, 26.**

Die nächste Ziehung ist am 11. Feber 1880.

Fruchtpreise vom 30. Jänner 1880.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	9.50	10.—
Weizen „ 100 „	„	11.50	13.—
Gerste „ 100 „	„	6.50	8.—
Hafer „ 100 „	„	5.90	6.20
Wais „ 100 „	„	8.—	8.40
Erbsen „ 100 „	„	8.50	9.50
Linsen „ 100 „	„	11.—	—
Bifolen „ 100 „	„	11.—	—
Erdäpfel „ 100 „	„	4.—	—

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

Hirdetmény.

Ezennel közhirrét tétetik, hogy

1. a sz. kir. Eperjes város tulajdonához tartozó kőbánya s az alatta fekvő kert f. é. aprilhó elsejétől 3 évre leendő bérbe adása tekintetéből f. é. februárhó 18-ik napján s

2. a vám- és helypénzszedési jognak f. é. aprilhó elsejétől három évre leendő bérbe- adására nézve f. é. februárhó 19-ik napján mindenkor d. e. 10 órakor a városház ta- náctermben nyilvános árverés fog tartatni.

Miről a vállalkozni szándékozók azzal értesítették, hogy zárt s 10% bánatpénzzel

ellátott írásbeli ajánlatok az árverés megkez- déseig szintén elfogadtatnak, s hogy az árve- rési feltételek a városi számvevőnél megte- kinthetők. 151 1-3

Eperjes város tanácsa 1880. jan 30-án.

Bérleti hirdetés.

A szepesmegyei Curiatybei tanulmányi alap- hoz tartozó és a kassa-oderbergi vasut vonalán fekvő

a) Curiatybei Tamás-Arnóth- és hadusfalvi szomszédos határokból létező 270 ³⁴⁴/₁₆₀₀ holdnyi. b) A porbai és matyasovci határban lévő 97 ¹³⁶⁹/₁₆₀₀ cat. holdat képező birtok, valamint ezen utóbbi bérlethez tartozó porbai három kövü örlő- és fűrészmalom a nagyméltóságú vallás és közokt. ministerium ³¹⁰²⁴/₁₈₇₉ sz. rendelete folytán 1880-ik ápril 1-től hat egymásután következő évre bérbe adatik.

Bérleni szándékozók fölhivatnak, hogy zárt ajánlataikat f. évi februárhó 16-ig esti 5 óráig alulírt főtisztviseléshez adják be. A zárt ajánlathoz csatolva kell lenni minden hold után számított egy forint ovadéknak valamint azon nyilatkozat- nak, hogy az ajánlattevő a feltételeket ismeri és elfogadja.

A bérleti feltételek az alóli főtisztvi hiva- talban megtekinthetők.

Utóajánlatok vagy a feltételektől eltérések el nem fogadtatnak.

Bérlők, kik tartozásban vannak, vagy az uradalommal pörben állanak, nem versenyezhetnek. A-Mislye, 1880. év januárhó 14-én.

Kir. közalapítványi főtisztviselés.

Zu verpachten.

Im Sárosi Comitát, in den Gemeinden **Girált, Fias, Szobos und Mátévágás** ist der comaffirte adelige Grundcomplex der Frau **Albertine v. Bánó** und ihrem Sohne **Zoltán v. Bánó** gehörig, sofort zu verpachten.

Derselbe besteht aus

28. ¹³¹⁸ Katastral-Joch Intravillangründe, 583. ³²³ „ „ Acker, 79. ³⁶⁶ „ „ Wiesen, 248 2-3 294. ¹⁰²⁰ „ „ Weide, 690 „ „ Waldweide, mit Aus-

nahme der verhegten Waldstrecken; Schank- u. Mühlgerechtigkeiten, Wohn- und Wirthschafts- gebäuden, Brennerei fundus instructus u. s. w.

Auskunft ertheilt auf mündliche Anfragen **Dr. Gyula Schmidt, Advokat in Eperies.**

Zu Kellemes ist ein instruirtes Gut sammt comfortablem Wohnhaus mit Garten und Wirthschafts-Gebäuden vom 1. April zu verpachten, Näheres bei **Stefanie v. Keizer, obere Vorstadt Nr. 150** zu er- fragen. 240 2-3

Bérbe adandó.

Zemplén megyében K. Hosz- számező határában **600**, azaz hatszáz osz- tályozó hold föld, illetőleg ember vágó, **ta-** gosított birtok, f. évi **aprilis 1-ső napjától 3 vagy 6 évre bérbe adandó**, e birtok a lapályon egészben fekszik, egy órányira Varannó me- zővárosától, ugyszintén az örmezei vasuti állomástól is.

A feltételek **Varannón Czibur András** urnál megtudhatók. 250

Poudre de Serail.

Blaháné Louiza művésznő kedvenc arpora.

Ezen arpor, vegytanilag tökéletesítve, minden ártalmas szerekől mentes és oly kitünő tulajdonsá- gokat egyesít, hogy minden eddig a kül- és belföl- dön készített porokat sokszorosán felülmulja; nagy- mérvű federeje az arcot az időjárás kellemetlen be- folyásától megóvja, az arcnak és a testszínnek ifju és természetes színezetet kölcsönöz, úgy hogy a legélesebb szem sem képes a port rajta észrevenni, mely kitünő hatásaiért **Blaháné Louiza** asszonyásg következő sorokkal tüntette ki:

T. Müller J. L. ezelőtt Vadász Ferenc özy. utódja illatszerező urnak Budapestben.

A **Poudre de Serail**, melyet ön feltalált, **való-** ban kitünő és nemében páratlan, mert nemcsak az arcon láthatatlan és tartós, de egyszersmind rendes használatnál ártalmatlansága által az arca különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig sem- miféle arpornál nem tapasztaltam, mely kiváló tu- lajdonságáért jövőben mint kedvenc arporomat kizárólag fogom használni, és meg vagyok győződve, hogy felülmulhatatlan jóságáért általános elismerés- nek fog örvedeni. Tisztelettel

Blaha Louiza.

Creme Pompadour.

Az illatszát terén jelentékeny párisi kitünő- ségekkel való összeköttetésem folytán sikerült a vi- lághírű és fölötté határos „**Creme Pompadour**“-t egész eredeti tisztaságában és erejében előállítanom. Ez azon szer, melylyel a hirnevess asszony egész agg koráig fenn tudta tartani csodaszépségét anél- kül, hogy az egészségének ártott volna; azért nem mulasztatom el a t. hölgyvilágnak azt a leghat- hatósabban ajánlani. — E kitünő szer, jóval fölül- mul minden eddigi e nemű gyártmányt. Egy tégely ára használati utasítással 1 firt 60 kr.

Csak azon készítmény valódiságáért kezeske- dem, mely alantí védjeggyel el van látva. Leg- nagyobb választék valódi francia és angol illatsze- rekben.

Minden doboz **POUDRE DE SERAIL** a mellékelt bejegyzett véd- jeggyel van ellátva, 60 kr. és 1 firt dobozokban; valódi minőségben csu- pán a feltalálónál **Müller J. L. eze- lőtt Vadász Ferenc özy. utóda**, illatszerező a „Virág-királyné“-hoz **Budapest, koronaherceg-utca 2. sz.** kapható. — Vidéki megrendelések potosan eszkö- zöltetnek. 236 4-10

A Nagy-Sárosi műmalom részvénytársulat

ez évi

rendes közgyűlése

f. é. februárhó 10-ik napján,

délután 3 órakor fog sz. kir. Eperjes város tanácstermben megtartatni, mire a t. cz. rész- vényesek ezennel az alapszabályok értelmében tisztelettel meghivatnak.

A tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az 1879-ik üzleti évről, s annak alapján szükségelt határozatok.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. Az évi osztalék meghatározása.
4. Egy igazgatósági tagnak választása.
5. A felügyelő bizottság választása.

Jegyzet. Azon részvényesek, kik teljesen befizetett, de részvények iránt be nem cserélt igényjegyek alapján kívánják sza- vazati jogukat gyakorolni, felkéretnek hogy igényjegyeiket a társulati igazgatóságnál Eperjesen legkésőbb folyó év februárhó 7-ig elismervény és szavazati lap átvétele mellett tegyék le.

Kelt Eperjesen, 1880. januárhó 15-én.

Jelenik-Almássy István,
elnök.